

elle, se tulgo wōitlema. Siin ma seisab! Niine, tago nemad pāwa ja kohta, millal ja kus rammo aßame katsuma. Undke mulle armolikult lubba, wañna muistest kõmbet mōda tūlli lõppetada." —

Nahwas pañi sedda kuuldes Reinowadderi julkust imets; mõllemad pealekaebajad — koddajähes ja warres — ei usaldanud üht sõna eñam räkida, waid läksid ehmata des kuñinga koast välja. Minnes räkisid nemad issekõskis: "Pahha luggu, et keddagi näggemas ei olnud. Kuis jõuame temaga wōidelba? Jago aßi parremine nisammoti; kül ta ükskord ka õma tenitud palka saab leidma."

Messikäp ja Kruumfilm näggid nüüdal meelel kaebajate minikut. Seal übis kuñingas: "Kellel Reinowadderi peale kaebamist, se astugo ette ja tehko su lehti? Eile olli kaebajaid kõllalte, nüüd seisab sūudlane meie ees! kus ähwardajad jänud?"

Reinowadder ütles: "Se on kutteri Ma-ilmapiis; selja tagga soßitakse ja mõistetafse sūud mitmele, agga kui mehhed iisse kuulmas, siis lähwad wasselikude suud kinni. Warres ja koddojänes olleks koco parssile jänud, kui nad mind siin olleks teadnud ollema; nüüd poewad mõllemad peito ja passiwad sallamahti sūud andeks. Ma leppin nende äbäbiga! Sest näate selgest, armoline kuñingas! mis seal töuseb, kus kelepeksjatele lubba antafse trutteenrite selja tagga lõriseda. Niina kül neid ei karda, agga teiste kassulks pean sedda niinetama." "Rule, wērrefael! mis ma sulle ütlen," sät-

gatas kuñingas. "Siina mõrtsukas ja warras! Mis kurrivaim sind taggalihutas, et mino ustawa kirjakandja Argpüksi ärratapsid? Mis kuri olli wagga loom sulle teinud? Ees ma annud sulle wañad sūud andeks? pealegi veel pauna ja singad, misga wagga teele piddid minema? Siin melepartandamise eßimene tõ tappis wagga Argpüksi; Kohhefel piddi kirjataks teõa werriise vä seie kandma; temä tunnistas sure kohto eed: Reinowadder sadab teile kirjad, mis meie ühhel nõul kirjutasinie. Paunas ei olnud muud kui jäneje werrine vä. Selle teotuse pärast käskisin Kohhefella ärrauksata; sedda samia palka peab ka sulle sama."

Reinowadder küssis kui ehmata des: „Kas Argpüks ja Kohhefel surnud? Oh, mina waene, mis minust nüüd peab sama? Niino fallini warrandus on nende selmide läbbi ärrakoddunud. Nendega saatsin teile, armoline kuñingas, wägga fallid annid, et kõnamaid Ma-ilmas kuslit ei leita. Kes wōis ial uskuda, et Kohhefel Argpüksi mõrtsufaks ja mino warra rööivilks piddi sama? Wata imet! mis sūggaw põhhi waggast joostival veel on."

Kuñingas astus wihhaga toast kambriisse, ei wōtnud Reinowadderi juttu otsoni kuulda, waid piddas nõnu, temale mõrtsufa palka anda. Kuñingana olli perdi ko eñandaga magusul juttul, kui kuñingas ülle läriwe astus. Suudmōda olli kuñingal ja kuñingasal armas; sellest tõusis Reinowadderile kassu. Suudmōda oli kolitud, tark ja